

[Svend E. Johansen.]

har Mulighed for at gaa til de borgerlige Domstole og faa saadanne Kendelser omstødt, fordi de ikke længere vil respektere den Linie, der ligger i Organisationernes Arbejde. Og vi mener ikke, at det kan være de borgerlige Domstoles Opgave at være Haandlanger for Branchedomstolene. Vi mener, at de ud fra Lovenes klare Ord og Lovenes Aand maa dømme om, hvorledes Ret og Uret ligger i de forskellige Sager, som indankes for dem.

Derfor kan vi ikke gaa med til at opheve den saakaldte Tugthuslov, Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed. Det er Næringsfriheden, der staar paa Spil, som jeg før nævnte. Da vi hævder den enkeltes absolutte Ret til at have fri Adgang til Erhverv og Arbejde og Ret til at beholde sit Arbejdsudbytte, følger deraf, at vi gaar imod Ophævelsen af den ene lille Ventil, der findes. Vi kan ikke gaa med til i dette Spørgsmaal at rette Bager for Smed og vil ved Lovforslagets tredie Behandling stemme imod det.

Alfred Jensen: Vort Parti var ikke Tilhænger af, at dette Lovforslag gik til Udvalgsbehandling, fordi det har været Genstand for saa megen Drøftelse, at man paa Forhaand var klar over, hvorledes en saadan Behandling vilde foregaa, og hvilken Indstilling der vilde komme fra Udvalget. Det var saaledes ganske meningsløst, at dette Lovforslag gik til Udvalgsbehandling, og jeg maa udtale min Tilfredshed med den Del af Betænkningen, Flertallet har afgivet, idet det indstiller, at Lovforslaget vedtages med den Ordlyd, det har.

Fra Mindretallets Side har man beklaget sig over, at der ikke har været Villighed til Forhandling, og at man er blevet mødt med dette: Ingen Ændringer, Loven skal ophæves. Mindretallet har udtalt i Betænkningen, at Loven har vist sig at være god, der har ikke været paavist nogen som helst uretfærdig eller urimelig Dom i Henhold til Loven. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har her i Dag for at bevise dette yderligere fremhævet en Artikel i et Blad fra Bornholm, hvor man har paa-beraabt sig, at Loven eksisterer endnu og kan bruges. Han mener heri at se et Bevis for, at i det mindste Regeringspartierne ikke kan være Modstandere af Loven, naar man dog fra den Side vil benytte Loven.

Ja, naturligvis benytter man en Lov, naar man kan bruge den; men det, at man benytter Loven, fordi man i et enkelt Tilfælde kan drage Fordel af den, medens man

i alle andre Tilfælde har Modgang som Følge af den, naar der rejses Sager mod en, gør ikke, at man er Tilhænger af Loven. Det er netop det karakteristiske for Loven, at den ustandselig har vendt sig imod Fagforeningerne, hver Gang de har forsøgt at ave dem af deres Medlemmer, som er traadt op imod Fagforeningernes Bestemmelser. Det viser, at Loven hovedsagelig har været rettet imod Fagforeningerne, og det er derfor, Fagforeningerne har ønsket den ophævet. Fagforeningerne stiftedes jo ikke for at overfalde andre i Samfundet, men kun for at værne de Arbejderes Ret, som ellers var værgeløse. Kun ved at man slog sig sammen og skabte en fælles Front, lykkedes det at opnaa Forbedring af de Forhold, som Arbejderne havde.

Den Definition af Organisationsliv, som det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen gjorde sig til Talsmand for, er noget ved Siden af. Det ærede Medlem siger, at alle Lederne fortsat har Ret til at tyrannisere Medlemmerne. Saadan er Forholdet slet ikke i Organisationerne, men naturligvis maa de enkelte Medlemmer indordne sig under Flertallet. Det maa det ærede Medlem ogsaa gøre her i Tinget, selv om han i Dag er gaaet lidt videre, end Forretningsordenen tillader, naar han f. Eks. omtalte mig og sagde: Kommunisten sagde. Der er Regler her i Tinget, og der er Regler i andre Organisationer, og dem maa de enkelte Medlemmer indordne sig under, lige saavel den ene som den anden. Vi er nok vidende om, at der i Organisationerne er adskillige Mennesker, der tror, de kan hyppe deres egne Kartofler ved at gaa imod det, som Flertallet af Medlemmerne ønsker, men vi kender ogsaa nogle Eksempler paa, at Folk, der har haft denne Opfattelse, siden belært af bitre Erfaringer er kommet tilbage og har indrømmet, det var en Fejltagelse.

Men alle disse Mennesker, som har optraadt mod Organisationerne, har forhindret, at der har været en samlet Front, det er jo dem, som har faaet Ret ved Domstolene. Naar jeg ved første Behandling har sagt, at disse Mennesker kunde gaa til Domstolene og faa deres Ret efter Loven, ja, saa har jeg ikke dermed givet Udtryk for, at jeg mente, de havde moralsk Ret, for naar man staar i en Organisation og den vedtager noget, maa man naturligvis bøje sig for det, der vedtages. Det er saa indlysende, for ellers hører alt Organisationsliv op. Den Ret, som de Medlemmer af Organisationerne, der har henvendt sig til Domstolene, har faaet, er deres Ret efter Loven.